

Gst. 2010, 86: 86. ABRvS 7-7-10. Reclame-object geen bouwwerk. (Rotterdam) m.nt. A.G.A. Nijmeijer

Gst. 2010, 86: 86. ABRvS 7-7-10. Reclame-object geen bouwwerk. (Rotterdam) m.nt. A.G.A. Nijmeijer

Instantie: Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State Datum: 7 juli 2010
Magistraten: R.W.L. Loeb, H. Troostwijk, P.B.M.J. van der Zaaknr: 200908795/1/H1
Beek-Gillissen
Conclusie: - LJN: BN0451
Roepnaam: - Noot: A.G.A. Nijmeijer
Woningwet art. 1 lid 1 onder a; Woningwet art. 40 lid 1 onder a

Essentie
|
Samenvatting
|
Snel naar: Partijen
|
Uitspraak
|
Noot
Essentie
Naar boven

Aanbrengen reclame-object is geen bouwwerk. (Rotterdam)
Samenvatting
Naar boven

De reclame-uiting bestaat uit een metalen zwart gespoten frame, waarop rode letters met daarin neonverlichting zijn aangebracht. De breedte is ongeveer 4,71 m, de hoogte ongeveer 20 cm en de diepte ongeveer 9,4 cm. Zij is aangebracht op de gevel ter hoogte van de grens tussen de begane grond en de eerste verdieping. Het aanbrengen van de reclame-uiting is, gezien de aard en omvang ervan, geen bouwen in de zin van art. 1 lid 1 aanhef en onder a Wonw.

Partij(en)
Naar boven

Uitspraak op het hoger beroep van:
[appellant A] en [appellant B] (hierna tezamen in enkelvoud: [appellant]), beiden wonend te [woonplaats],
tegen de uitspraak van de rechtbank Rotterdam van 8 oktober 2009 in zaak nr. 08/3305 in het geding tussen:
[appellant]
tegen
het college van burgemeester en wethouders van Rotterdam.
Uitspraak

Naar boven

1. Procesverloop

Op 21 januari 2008 heeft het college aan [belanghebbende] medegedeeld dat haar aanvraag

om lichte bouwvergunning voor het aanbrengen van een reclame-uiting aan de gevel van het perceel [locatie] te Rotterdam (hierna: het perceel) niet in behandeling wordt genomen, omdat geen zodanige vergunning is vereist.

Bij besluit van 7 juli 2008 heeft het college het door [appellant] daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 8 oktober 2009, verzonden op de volgende dag, heeft de rechtbank het door [appellant] daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht. Tegen deze uitspraak heeft [appellant] bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 17 november 2009, hoger beroep ingesteld.

Het college heeft een verweerschrift ingediend.

Daartoe in de gelegenheid gesteld, heeft [belanghebbende] een schriftelijke uiteenzetting gegeven.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 11 mei 2010, waar [appellant A] en [appellant B] en het college, vertegenwoordigd door mr. M.C. Rolle, werkzaam bij de gemeente, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1

Ingevolge artikel 1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Woningwet wordt, voor zover thans van belang, voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde onder bouwen verstaan: het plaatsen, geheel of gedeeltelijk oprichten, vernieuwen of veranderen en het vergroten van een bouwwerk.

Ingevolge artikel 40, eerste lid, aanhef en onder a, is het verboden te bouwen zonder of in afwijking van een door burgemeester en wethouders verleende bouwvergunning, tenzij voor dat bouwen op grond van artikel 43 geen bouwvergunning is of was vereist.

2.2

[appellant] betoogt dat de rechtbank, door het standpunt van het college dat voor het aanbrengen van de reclame-uiting geen bouwvergunning is vereist, niet onjuist te achten, heeft miskend dat het gaat om verlichte rode letters.

2.2.1

De reclame-uiting bestaat uit een metalen zwart gespoten frame, waarop rode letters met daarin neonverlichting zijn aangebracht. De breedte is ongeveer 4,71 m, de hoogte ongeveer 20 cm en de diepte ongeveer 9,4 cm. Zij is aangebracht op de gevel ter hoogte van de grens tussen de begane grond en de eerste verdieping.

Het aanbrengen van de reclame-uiting is, gezien de aard en omvang ervan, geen bouwen in de zin van artikel 1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Woningwet. De rechtbank heeft terecht, zij het op andere gronden, hiervoor geen bouwvergunning nodig geacht.

Het betoog faalt.

2.3

Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, zij het met verbetering van de gronden waarop deze rust, te worden bevestigd.

2.4

Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Met noot van A.G.A. Nijmeijer

Naar boven

Naschrift:

1

De uitkomst van deze uitspraak lijkt in lijn te liggen met ABRvS 23 januari 2008, nr. 200702752/1, Gst. 2008, 42. Tenminste, voor zover de omvang van het reclame-object te gering wordt geacht om van een bouwwerk te kunnen spreken. In genoemde uitspraak van 23 januari 2008 speelde naast de omvang van het object ook de wijze van bevestiging een rol. De Afdeling overwoog destijds: ‘De Afdeling gaat er voor de beoordeling van dit geschil vanuit dat, zoals het college in hoger beroep heeft verklaard, de vergunning voor de zijde van de Middelburgsestraat is verleend voor een reclamebord, dat bestaat uit één plaat van 5,00 meter breed en 0,50 meter hoog, een dikte heeft van 1 centimeter en dat door middel van een aantal schroeven direct tegen de gevel wordt aangebracht (hierna: het reclamebord). Anders dan de rechtbank en met het college is de Afdeling van oordeel dat het aanbrengen van het reclamebord aan de gevel in dit geval niet kan worden aangemerkt als bouwen in evenbedoelde zin. Van belang daarbij is de wijze van bevestiging van het reclamebord tegen de gevel, zonder bijzondere constructieve voorzieningen, en de geringe dikte van de plaat. Van bouwen in de zin van de Woningwet is sprake als het een omvangrijker constructie betreft, zoals bijvoorbeeld het geval is bij het bevestigen van lichtreclamebakken of reclamezuilen aan een gevel.’

In mijn naschrift bij deze uitspraak wees ik — voor de hand liggend — op het feit dat in het midden bleef wanneer de omvang van een object dusdanig is dat in algemene zin van een bouwwerk moet worden gesproken. Anders gezegd: het casuïstische karakter van die beoordeling bleef en ook bovenstaande uitspraak van 7 juli 2010 brengt daar geen verandering in.

2

Interessant element in laatstgenoemde uitspraak is wel dat evident sprake is van een constructieve voorziening die tegen de gevel wordt bevestigd. Ik meen dat de aan de orde zijnde constructie die is voorzien van neonletters, op één lijn kan worden gesteld met een lichtbak die in de uitspraak van 23 januari 2008 nog als een voorbeeld van een bouwwerk wordt genoemd. De Afdeling brengt in de uitspraak van 7 juli 2010 evenwel ook de ‘aard’ van de constructie ter sprake. Die is kennelijk dusdanig dat volgens de Afdeling geen sprake is van een bouwwerk. De rechtsoverweging is kort en bondig. Te kort en te bondig denk ik. Niet duidelijk is immers wat de Afdeling voor wat betreft de ‘aard’ precies op het oog heeft. Dat klemmt, omdat als gezegd het onderscheid (in constructieve zin) met een lichtbak, gradueel is. Met de nodige voorzichtigheid lijkt uit beide uitspraken wél te kunnen worden afgeleid dat de Afdeling intussen iets minder snel is geneigd om aan te nemen dat sprake is van een bouwwerk en dus van bouwen als bedoeld in art. 1 lid 1 onder a Wonw. In ieder geval als het gaat om het aanbrengen van reclame-objecten aan een bestaand bouwwerk (vgl. o.a. ABRvS 6 april 2005, 200406962/1, Gst. 2005, 81 (m.nt. J.M.H.F. Teunissen), waarin het aanbrengen van lichtreclame tegen een bestaande gevel wél als bouwen werd aangemerkt).

3

Het voorgaande wordt na de inwerkingtreding van de Wabo, met ingang van 1 oktober 2010, niet anders. Voor het antwoord op de vraag wanneer een omgevingsvergunning is vereist voor bouwen (art. 2.1 lid 1 onder a Wabo), blijft doorslaggevend of sprake is van (onder meer) het oprichten van een bouwwerk. Het begrip ‘bouwwerk’ is in de Wabo evenmin van een definitie voorzien. Voor de interpretatie van dat begrip moet worden aangesloten bij de jurisprudentie die ten tijde van de Woningwet is verschenen (aldus Kamerstukken II 2006/07, 30 844, nr. 3, p. 92).

A.G.A. Nijmeijer

Copyright © Kluwer 2012
Kluwer Online Research

Dit document is gegenereerd op 22-06-2012

Op dit document zijn de algemene leveringsvoorwaarden van Kluwer van toepassing.